

Izreka

1. Članak 7. stavak 3. i članak 20. Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) treba tumačiti u smislu da je državno regulatorno tijelo dužno provesti postupak predviđen u prvoj od tih odredaba kad, radi rješavanja spora među poduzećima koja pružaju elektroničke komunikacijske mreže ili usluge u jednoj državi članici, to državno regulatorno tijelo namjerava nametnuti obveze kojima je cilj osiguranje pristupa nezemljopisnim brojevima u skladu s člankom 28. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) i kad te obveze mogu utjecati na trgovinu među državama članicama.
2. Članak 7. stavak 3. Direktive 2002/21 treba tumačiti u smislu da mjera koju državno regulatorno tijelo poduzme za osiguranje pristupa krajnjih korisnika nezemljopisnim brojevima u skladu s člankom 28. Direktive 2002/22 utječe na trgovinu među državama članicama u smislu te odredbe ako može značajno vršiti izravan ili neizravan, stvaran ili moguć utjecaj na tu trgovinu, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 102, 7.4.2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. travnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Minister Finansów protiv Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

(Predmet C-42/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Davanje nekretnine u zakup — Isporuka električne energije, grijanja i vode te zbrinjavanje otpada — Ugovori između zakupodavca i dobavljača tih roba i usluga — Isporuke zakupniku za koje se smatra da ih je obavio zakupodavac — Režije — Utvrđivanje porezne osnovice — Mogućnost uključivanja režija u poreznu osnovicu za usluge zakupa — Transakcija koja se sastoji od jedinstvene usluge ili više neovisnih usluga)

(2015/C 198/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister Finansów

Tuženik: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Izreka

1. Članak 14. stavak 1., članak 15. stavak 1. i članak 24. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom 2009/162/EU od 22. prosinca 2009., treba tumačiti u smislu da, u okviru davanja nekretnine u zakupa, treba smatrati da isporuku električne energije, grijanja i vode te zbrinjavanje otpada, koje osiguravaju treći dobavljači za zakupnika koristeći izravno tu robu i te usluge, obavlja zakupodavac, kada je on sklopio ugovore o isporuci tih usluga i samo prosljeđuje troškove zakupniku.

2. Navedenu direktivu treba tumačiti u smislu da treba smatrati da davanje nekretnine u zakup, isporuka električne energije, grijanja i vode te zbrinjavanje otpada, koji idu uz taj zakup, predstavljaju jedinstvenu uslugu ili više zasebnih i neovisnih usluga koje se u odnosu na porez na dodanu vrijednost trebaju ocjenjivati odvojeno, osim ako su elementi transakcije, uključujući one koji upućuju na ekonomski razlog sklapanja ugovora, tako usko povezani da tvore, objektivno, jednu ekonomski nedjeljivu isporuku čije bi razdvajanje bilo umjetno.
3. Zadaća je nacionalnog suda da obavi potrebne ocjene, uzimajući u obzir sve okolnosti davanja u zakup i pratećih usluga, a osobito sadržaj samog ugovora.

⁽¹⁾ SL C 135, 5.5.2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. travnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Braşov – Rumunjska) – Mihai Manea protiv Instituția Prefectului județul Braşov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Inmatriculare a Vehiculelor

(Predmet C-76/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nacionalni porezi — Članak 110. UFEU-a — Porez koji država članica ubire na motorna vozila pri prvoj registraciji ili prvom prijenosu prava vlasništva — Neutralnost između rabljenih motornih vozila koja potječu iz drugih država članica i sličnih motornih vozila dostupnih na nacionalnom tržištu)

(2015/C 198/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Braşov

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mihai Manea

Tuženik: Instituția Prefectului județul Braşov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Inmatriculare a Vehiculelor

Izreka

Članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu:

- nije protivno to da država članica uvede porez na motorna vozila koji se plaća na uvezena rabljena vozila pri njihovoj prvoj registraciji u toj državi članici i vozila koja su već registrirana u navedenoj državi članici pri prvom prijenosu prava vlasništva na potonjima u toj istoj državi,
- jest protivno to da ta država članica oslobodi tog poreza vozila koja su već registrirana i za koje je plaćen porez koji je ranije bio na snazi, za koji je presuđeno da nije u skladu s pravom Unije.

⁽¹⁾ SL C 151, 19.5.2014.